

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/163/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200147
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2719200147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: R Collectors, s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřežie 8A, IČO: 50 094 297, proti žalovanému: P. C., nar. XX.XX.XXXX, adresa Y., D. XXXX/XX, o zaplatenie 1.970,50 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 9Csp/18/2019-69 zo dňa 1.7.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Pri rozhodnutí súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že na základe Zmluvy o úvere lepšia splátka zo dňa 16.3.2015 (ďalej len Zmluva) poskytol právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. žalovanému bezúčelový úver vo výške 2.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 39,- € po dobu 108 mesiacov, t.j. celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 4.120,37 Eur. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 20,63%, priemernú hodnotu RPMN 16,16%, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 18,9%, konečnú splatnosť úveru 15.3.2024, splatnosť prvej splátky 15.4.2015 a splatnosť ďalších splátok vždy 15. dňa v mesiaci. Žalovaný nespĺcal poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek výzve právneho predchodcu žalobcu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.1.2016, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 15.2.2016. Z predloženého aktuálneho stavu úveru mal súd preukázané, že žalovaný celkovo uhradil sumu 272,77 Eur. Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 3.364,96 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.970,50 Eur, z úrokov ku dňu 22.1.2019 vo výške 1.364,81 Eur a z poplatkov vo výške 29,65 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 6.8.2018 postúpila obchodná spoločnosť Poštová banka, a.s. ako postupca svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu ako postupníka.

3. Právne súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 100, § 101, § 103, § 517 ods. 2, § 565 a § 879 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. - ďalej aj len OZ).

4. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, pri ktorej právny predchodca žalobcu vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, preto na daný

vzťah je potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľa, medzi nimi i zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Bolo preukázané, že na základe Zmluvy plnil právny predchodca žalobcu a poskytol žalovanému úver, žalovaný však riadne neplnil v zmysle dohodnutých podmienok a predmetný úver nesplácal. Z uvedeného dôvodu ho právny predchodca žalobcu vyzval na uhradenie nedoplatku na splátkach s upozornením, že ak nedoplatok neuhradí, bude oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Súd mal preukázané, že daná výzva bola žalovanému odoslaná, a to po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, z ktorého dôvodu súd konštatoval, že právny predchodca žalobcu si uplatnil právo na zosplatnenie dlhu v súlade so zákonom, keďže uvedené právo vyplýva z bodu 5.5 obchodných podmienok pre úver t.j. bolo účastníkmi dohodnuté. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol, a to s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, nakoľko právo žalobcu na zaplatenie pohľadávky z predmetnej Zmluvy je premlčané. Súd pri určení začiatku plynutia premlčacej doby vychádzal z § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v danom prípade začala premlčacia doba plynúť dňa 16.10.2015, t.j. deň nasledujúci po splatnosti splátky v mesiaci október 2015, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh a uplynula dňa 16.10.2018, pričom žaloba bola na súde podaná až dňa 28.1.2019, t.j. po uplynutí premlčacej doby. Súd konštatuje, že na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka sa v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyžaduje upozornenie spotrebiteľa, ktoré právny predchodca žalobcu vykonal listom zo dňa 19.1.2016, v ktorom uviedol, že ku dňu 18.1.2016 je pohľadávka viac ako tri mesiace po splatnosti vo výške 168,38 Eur, z čoho vyplýva, že právny predchodca žalobcu si uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka na základe splátky splatnej v mesiaci október 2015, čo dosvedčuje aj prehľad splátok uvedený v aktuálnom stave úveru, podľa ktorého v mesiaci v danom mesiaci žalovaný síce zaplatil celkovo sumu 149,38 Eur, vzhľadom na omeškanie s platením predchádzajúcich splátok zaplatil na splátku splatnú v mesiaci október 2015 len sumu 11,77 Eur.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalovanému nepriznal ich náhradu, nakoľko síce bol v konaní úspešný, keďže súd žalobu zamietol, nárok na náhradu trov konania si však neuplatnil.

6. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal odvolanie žalobca, ktorým sa pri uplatnení odvolacích dôvodov, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. c) CSP), a že vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie, alternatívne, aby rozhodnutie zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a zaviazhe žalovaného na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Podľa odvolateľa prvoinštančný súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, nakoľko podľa § 103 OZ začína plynúť premlčacia lehota od zosplatnenia úveru. Vyhlásenie predčasnej splatnosti predstavuje zmenu záväzku čo do termínu splatnosti, ktorá sa týka celého úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Cdp 2906/2000, z ktorého zdôraznil, že povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká. Odstúpením sa menia výlučne len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť plniť. Dlžník naďalej nie je povinný splniť dlh v lehotách a za podmienok stanovených v zmluve, ale na požiadanie veriteľa a v plnom rozsahu. Z komentára k Občianskemu zákonníku Števec M. a kol.: Občiansky zákonník II, 2015, strana 1986 citoval, že stratou výhody splátok nastane splatnosť celej neuspokojenej časti pohľadávky naraz, čím sa negujú účinky rozloženia dlhu na jednotlivé splátky. V režime § 565 nenastala teda splatnosť celej pohľadávky omeškaním dlžníka so splnením niektorej zo splátok, ale je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o plnenie celku. Podľa odvolateľa výklad súdu týkajúci sa premlčania odporuje ust. § 53 ods. 9 OZ upravujúceho trojmesačnú lehotu po splatnosti splátky, preto premlčanie je potrebné aplikovať z hľadiska zročnosti celého dlhu a nie jednotlivých splátok. Ak by žalobca mal povinnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť len do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky, musel by čakať, kým bude dlžník v omeškaní s minimálne tromi splátkami. Takýto výklad však veriteľa nadmieru znevýhodňuje. Následne odvolateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/161/2014, z ktorého zdôraznil, že nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty na zosplatnenie nesplatených splátok úveru na základe oznámenia došlo k zosplatneniu. Poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/945/2015, z ktorého zdôraznil, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz podaním návrhu na súde a v danom prípade to bolo 26.2.2011 a všeobecná premlčacia doba začala plynúť v deň zročnosti

dlhu 26.2.2011. Poukázal tiež na rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 27Csp/3/2019, v ktorom súd uviedol, že premlčacia lehota zosplatneného úveru začína plynúť odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatnenie celého nezaplateného dlhu v zmysle § 565 OZ využil. To znamená, že premlčacia doba pre v budúcnosti splatné splátky nemôže plynúť odo dňa nesplnenia v poradí prvej nezaplatennej splátky.

8. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v celom rozsahu vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vychádzajúc z odvolacej argumentácie uplatnenej žalobcom, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu je premlčaný, v dôsledku čoho, s použitím § 54a OZ, ho nebolo možné vymáhať a ani súdom priznať, čo viedlo k zamietnutiu žaloby v celom rozsahu.

11. Dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie bolo preukázaným a v tomto štádiu konania nesporným, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s.) ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť v dohodnutých mesačných splátkach a termínoch spolu s jeho príslušenstvom. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že žalovaný neuhradil prvýkrát splátku do 15.10.2015. Právny predchodca žalobcu využil svoje oprávnenie, ktoré bolo zakotvené pod bodom 5.5 obchodných podmienok tvoriacich súčasť predmetnej zmluvy o úvere a listom zo dňa 15.2.2016 nazvaným „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ žalovanému oznámil, že predmetná úverová pohľadávka sa stáva k 15.2.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu, pričom žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Súd prvej inštancie správne v preskúmanom rozsudku skonštatoval, že došlo k účinnému zosplatneniu predmetného dlhu, keďže k nemu došlo v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky v októbri 2015 a žalovaný bol súčasne upozornený v danej lehote na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa ust. § 101 OZ aplikovaného súdom prvej inštancie, ktoré je nevyhnutné považovať za generálne, pritom všeobecne platí, že trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, s dovetkom - ak nie je ďalej ustanovené inak. V nasledujúcom ust. § 103 OZ, ktoré je nevyhnutné vo vzťahu k § 101 považovať za špeciálne, vo vete druhej je ale ustanovené, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, pričom nasleduje výslovne odkaz na § 565 OZ, začne plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V právnom poriadku pritom platí zásada lex specialis derogat legi generali, ktorá znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov <https://sk.wikipedia.org/wiki/Pr%C3%A1vny_predpis> - noriem, prednosť má konkrétnejší právny predpis oproti všeobecnejšiemu.

13. V konaní bolo pritom nesporným a sám žalobca na to odkazuje v podanej žalobe, že k predčasnému zosplatneniu predmetného dlhu došlo v zmysle § 565 v spojení § 53 ods. 9 OZ. Na premlčanie zosplatennej pohľadávky bolo potom v zmysle uvedenej zásady nevyhnutné aplikovať špeciálne ust. § 103 veta druhá OZ s tým, že premlčacia doba v danom prípade začala plynúť odo dňa zročnosti

nesplnenej splátky, teda tej, pre ktorú došlo k zosplatneniu dlhu. Súd prvej inštancie s poukazom na uvedené potom správne vychádzal z toho, že premlčacia doba začala plynúť dňa 16.10.2015, teda deň nasledujúci po splatnosti splátky v mesiaci október 2015 pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh, a uplynula potom dňa 16.10.2018. Keďže žaloba na súde bola podaná až dňa 21.9.2019 po uplynutí premlčacej doby, žalobou uplatnený nárok bol premlčaný a ako taký v zmysle § 54a OZ nemohol byť vymáhaný a súd ho nemohol priznať. Žaloba bola preto správne prvoinštančným súdom v celom rozsahu zamietnutá.

14. Vyššie uvedený záver nevyvracia ani odvolateľom poukázané rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Cdp 2906/2000, ani citát z komentára Občianskeho zákonníka, ktoré uvedeným záverom neodporujú. Rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/161/2014 a Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/945/2015 nezohľadňujú pre daný prípad v ust. § 103 veta druhá OZ ustanovený špeciálny počiatok plynutia premlčacej lehoty po zosplatnení úveru v zmysle § 565 OZ, nesprávne vychádzajú zo všeobecného ust. § 101 OZ. Žalobcom poukázané rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 27Csp/3/2019 ustaľujúce počiatok plynutia premlčacej lehoty odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, je potom v súlade s vyššie uvedenými závermi.

15. Je pravdou, že nevyhnutnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy vyčkat' tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky v zmysle § 53 ods. 9 OZ pred uplatnením nároku na zosplatnenie celej pohľadávky podľa § 565 OZ, znevýhodňuje veriteľa, avšak stalo sa tak z vôle zákonodarcu za účelom ochrany slabšej strany - spotrebiteľa.

16. S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako v celom rozsahu vo výrokoch vecne správny, včítane závislého a správneho výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, s použitím ust. § 387 CSP potvrdil.

17. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

18. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v odvolacom konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčíslil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

22. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

23. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného

rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavné nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

24. Danou problematikou sa zaoberalo aj občianskoprávne kolégium NS SR pričom v uznesení č. 15 z 9.10.2018 prijalo právnu vetu podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

25. Odvolací súd potom hoci úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s odkazom na záver uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015) podľa ktorého ak úspešnej strane sporu alebo strane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, preukázateľne v konaní žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania neprizná.

26. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).